

LAKOMA

*Birokra száj, szív merészen,
aki bátrabb nem hal éhen.*

*Jó a krumpli, még jobb a bab,
mégsem ez a legfontosabb.*

*A vén fog most másra vésik,
napszámba jár az étvágy itt.*

*Megfizetni bőven a bért,
hentes módra inni a vért.*

*Bújd a vadont, löjél vadat,
mard meg őt, ki téged harap.*

*Vessél búzát, termelj szőlőt,
ne kelljen már többet ölnöd.*

*Jószág hizzon, mind szaporán,
szántókról teljen a hombár.*

*Ki a harcban nem heverész,
bendőjében egy országrész.*

*Győzni bírd a győzhetetlent,
pucrod, beled jól kitömjed.*

*Lakomának nem vetsz véget,
megeesz a sok sírkertfereg.*

TÁNCBAN

*Megtáncoltatott istenigazán
boros barátom, józan cimborám.*

*Pattogó szó, karikás ostorok
vitustánca a csontomig ropog.*

*Citera, tárogató s cimbalom;
remegő téboly minden alkalom.*

*Szívem megszakad, döng a padozat,
forgatótánc, tajtékzó alkonyat.*

*Itt a tájék halálba táncoltat,
tüzes évszak, megannyi gyászos nap.*

*Bánat, bűn, dal, részegítő ének,
nem magamért, biztatásért élek.*

*Menekülj csak, dicső mámor, emlék,
tántorgó táncát járja a nemlét.*

*Tánc kell! Tort ülni bátran, reggelig,
járni a józanság vesztett lépteit.*

*Nincs annál igazabb istenítélet:
tiporni a győzött gyönyörűséget.*

FARSANG UTÁN

*Elmúltak az ámitó, fényes,
viharos farsangi bálak,
a veszített játékok éles
éberségét nem is láttad.*

*Nem, te nem oda figyeltél:
részegítő, riadt valóság
volt a rettegett, hideg tél
és a szurtos istenhozzád.*

*A padlást, a csúrt, a pincét,
a kamrát végigperzselték,
vitték a farsangi csók hitét,
ételt, itókát s a szentélyt.*

*A cafatos jókedvekben
falánk förgeteg hempergett,
örök otthonunkban lettem
vendég; látni a történetet.*

*Legyőzött, büntelt ünnepen
néztem: a békesség dereng,
kegydíj az utódlás bennem,
az ég vonulatlan lebeg.*

*A könnyű lárma morcos lett,
ereszd le a felemelt karod.
Miként kiáltod a jókedvet?
Elmúltak a farsangi napok.*

VÁRAKOZÁS

*Szennyest mostam
egész éjjel,
kedvesem,
kedveskednék jó ebédvel,
nem jössz értem
— máshol vagy —,
veritékem, eltékozolt vérem.*

*Elvitt a hajnal,
jön az est,
fásul az értelem,
halkul a szó, ernyed a test,
érkezésed kérdőjel,
várakozásom
álmatlan gondolattal átölel.*

*Abrázatomon hamvas
álmodások,
szívemben őrzött
cirógató, szép vallatásod;
holmijaink között
néztem, láttad
kettőnk számára az örömet.*

*Van tejünk, szalonnánk,
kenyerünk,
felrémlt:
sütök, főzök, mégis éhezünk,
az időnk érett,
kérges két kezed
nem teszi, amit megtehet.*

*A tüskés kergetőzésben
láthattad
meztelen,
remegő, ártatlan számat,
keresem
vaddal ötvözőtt csóкод
fellázított önérzetemben.*

*Féldalomban nézlek,
fogódzok
beléd réges-rég...
emésztő, köznapi dolgok,
vérpezsdítő érzék,
zsugori mosolyod
játéka nélkül miért is élnék?*